

ia77

JazzFlits

16 maart 2009,
7de jaargang, nummer 114

NIEUWSSELECTIE

Thelonious Monk at Town Hall, 1959

50th Anniversary Concerts at Town Hall, New York City
February 26-27, 2009

Presented by Duke Performances and the Center for Documentary Studies at Duke University
WNYC: New York Public Radio will present exclusive broadcasts of the Town Hall concerts

OPNAMEN REPETERENDE MONK VOOR HET EERST PUBLIEKELIJK TE HOREN

Een enkeling had ze al gehoord, maar het publiek nog nooit: de banden waarop pianist Thelonious Monk te horen is tijdens de voorbereiding op zijn New Yorkse Town Hall-concert in 1959. Delen ervan werden 26 en 27 februari gedraaid tijdens twee herdenkingsconcerten op dezelfde plek.

De bandopnamen werden indertijd in het New Yorkse appartement van fotograaf Eugene Smith gemaakt en laten een discussiërende en spelende Monk horen. Monk kwam bij de fotograaf om te spelen met zijn onderhuurder, de componist/pianist Hal Overton. Smith maakte tevens bandopnamen van Monk tijdens repetities voor concerten in Lincoln Center (1963) en Carnegie Hall (1964). In totaal zette de fotograaf tussen 1957 en 1965 als tijdsdocument zo'n drieduizend uur van het wel en wee in zijn woning op ruim 1.700 banden. Smith maakte tijdens de repetities ook foto's. Een aantal daarvan werd tijdens de herdenkingsconcerten, een van de Charles Tolliver Big Band en een van pianist Jason Moran, getoond.

[...vervolg op pagina 14](#)

JazzFlits nummer 114

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
Boekbespreking	pg 5
- Bouncin' with Bartok/J Chambers (Jan J. Mulder)	
Platenrecensies	pg 6
- Wynton Marsalis, Fre, Kristina Fuchs, Steve Lacy, Tineke de Jong, Alex Maguire, Paul Chambers, Joshua Redman, European Union Quartet e.a.	
Concertverslagen	pg 10
- Easton Davy/DJ Logic, The Bad Plus en Van Merwijk's Music Machine.	
En verder	
- Straightahead(?) (Jaap Lüdeke)	pg 4
- Duitse jazzgeschiedenis (Hans van Eeden)	pg 12
- Festivals	pg 14

JAZZFLITS nr. 115 staat 30 maart op www.jazzflits.nl

NFPK GEEFT ZEVEN PROJECTSUBSIDIES AAN JAZZSECTOR

Het Nederlands Fonds voor Podiumkunsten+ (NFPK) heeft in de sector jazz zeven aanvragen voor een projectsubsidie gehonoreerd. Onder anderen saxofonist Benjamin Herman, zangeres Izaline Calister en het Jazz Orchestra of the Concertgebouw krijgen dit jaar een bijdrage voor een tweejarig project.

Met de projectsubsidies voor muziek, dans en theater worden veelbelovende en gevestigde kunstenaars in staat gesteld om een aantal samenhangende projecten te maken. In totaal heeft het fonds ruim 7,8 miljoen euro verdeeld over 43 projecten. Het NFPK heeft daarbij naar eigen zeggen gekozen voor kwaliteit en minder (versnippering door) eenmalige initiatieven. Er is streng getoetst op kwaliteit. Daarnaast zijn de aanvragen beoordeeld op 'een goede verbinding tussen scheppen, produceren, programmeren en het publiek'. "We zetten de ingezette koers voort", zegt George Lawson, directeur van het Fonds. "Het gaat in de eerste plaats om het beter toerusten van een beperkter aantal kunstenaars." Benjamin Herman krijgt 31.000 euro, New Cool Collective Big Band 62.000 euro, het Jazz Orchestra of the Concertgebouw 205.000 euro, Izaline Calister 61.000 euro, Loos 148.000 euro, het Pow Ensemble 102.000 euro en Tam Tam Productions 53.000 euro. Aanvragen van Agog, het Dutch Jazz Orchestra, Cultmix, Black Straight Music, Starvinsky Orkester, I Compani, Jazz and World Agency, De Lindenberg en TryTone voldeden volgens de commissie Muziek van het Fonds niet aan de criteria en werden afgewezen.

TWINTIGJARIG TRIO BRAAM DEJOODE VATCHER ALS KWARTET OP TOURNEE

Op de kop af twintig jaar spelen pianist Michiel Braam, bassist Wilbert de Joode en slagwerker Michael Vatcher dit jaar samen. Om dit te vieren maakt het trio als kwartet een tournee door Nederland en België. Ieder concert wordt een andere vierde man uitgenodigd.

Onder anderen violist Oene van Geel, trombonist Nils Wogram, saxofonist Paul van Kemenade, trompettist Bart Maris en saxofonist Michael Moore hebben hun medewerking toegezegd.

[...vervolg op pagina 14](#)

16 maart 2009

NIEUWS

PODIA

DANSGEZELSCHAP BRENGT ODE AAN JAZZ

Acht dansers en vijf musici brengen een ode aan de jazz in de hedendaagse dansproductie 'Ghost Notes, a danced tribute to jazz'. Deze voorstelling van choreograaf Václav Kunes wordt in maart, april en mei door het Danshuis Station Zuid in diverse Nederlandse schouwburgen opgevoerd.

Choreograaf Kunes wil in de dans het 'jazzy' gevoel van vrijheid overbrengen. "Jazzmuziek creëert spanning door ritmes, timing en stiltes. 'Ghost Note' staat voor de noot die niet gespeeld wordt, maar die je wel voelt", zo legt de dansgroep uit. Tijdens de voorstelling zijn stukken te horen van onder anderen Jelly Roll Morton, Lennie Tristano ('Requiem'), Charles Mingus, Duke Ellington ('Sophisticated Lady'), Nina Simone en Louis Armstrong ('La Vie En Rose'). Ze worden gebruikt als vertrekpunt voor improvisaties. Elke voorstelling is dan ook weer anders. Voor de improvisaties tekent een kwintet onder leiding van trompettist Jeroen Doomerik (hij is ook de muzikaal leider van 'Ghost Note') met Dion Nijland (b), Pieter Jan Cramer (p, accord), Rob Stoop (p, accord) en Pieter Bast (dr).

(<http://www.stationzuid.com>)

HOOFDSPONSOR BRED A JAZZ FESTIVAL STOPT NA BIJNA TIEN JAAR

Heja Projectontwikkeling stopt na bijna tien jaar als hoofdsponsor van het Breda Jazz Festival, zo meldt BN/De Stem 28 februari. Het festival, dat 21 mei wordt gehouden, loopt daardoor 27.000 euro aan inkomsten mis.

Volgens festivalvoorzitter Antoine Trommelen is het te kort dag om nog een andere sponsor te vinden en zal ingeteerd moeten worden op de reserves. Hij wil overigens geen kwaad woord horen over Heja: "We hebben negen jaar prima met het bedrijf samengewerkt en daar komt nu een eind aan. Dat is jammer." Het bedrijf stopt als sponsor omdat de bedrijfsnaam bij het festival te vanzelfsprekend is geworden en daardoor niet meer genoeg opvalt.

PRIJZEN

ALEKSANDAR GRUJIC WINT UTRECHTSE JAZZ & POP AWARD

De vierde editie van de Holland Casino Talent Jazz & Pop Award 2009 is gewonnen door pianist Aleksandar Grujic. Hij kreeg 3.000 euro. Grujic nam het 5 maart in de finale in Holland Casino Utrecht op tegen zanger Kris Rietveld (tweede prijs) en pianist Harpo 't Hart (derde prijs).

De jury van de Talent Jazz & Pop Award bestond dit jaar uit zangeres Ineke van Doorn, gitarist Ed Verhoeff en pianist Harmen Fraanje. Zij selecteerden de finalisten uit twee avondvullende voorronden. De jury roemde de 'duidelijke visie' en de technische capaciteiten van de winnaar. De Award is een stimuleringsprijs. De wedstrijd staat open voor jong muzikaal talent aan het Utrechts Conservatorium binnen de genres jazz en pop.

JazzFlits nummer 114

NIEUWSflitsen

Duke Ellington siert Amerikaanse munt

Als eerste zwarte Amerikaan siert de beeltenis van Duke Ellington een Amerikaanse munt. Hij staat op een kwartje dat sinds eind januari in omloop is. Ellington werd daarvoor uitverkoren door de inwoners van Washington DC, zijn geboortedistrict. "Like many great Americans who succeed in what they love doing, Duke Ellington was equal parts talent, hard work, passion and perseverance", zo verklaarde Ed Moy, directeur van de U.S. Mint, bij de officiële presentatie eind februari. De munt bevat 'justice for all' als tekst.

Finalisten Deloitte Jazz Award 2009 bekend

Pianiste Kaja Draksler, bassist Clemens van der Feen en hoornist Morris Kliphuis zijn de finalisten van de Deloitte Jazz Award 2009, de belangrijkste Nederlandse aanmoedigingsprijs voor jazzmusici. Zij kwamen 3 maart als beste uit de voorronde in de hoofdstedelijke comedy-/jazzclub Toomler. Daarin stonden ook saxofoniste Marike van Dijk, gitarist Marzio Scholten en trompettist Rob van de Wouw. De deelnemers traden op met het trio van bassist en voormalig winnaar Stefan Lievestro. De finale is op 8 april in het Bimhuis in Amsterdam.

BB King opent Gent Jazz Festival 2009

Het Gent Jazz Festival opent op 8 juli met een speciaal optreden van gitarist BB King. Tijdens het eerste festivalweekend (van 9 tot en met 12 juli) treden het Richard Galliano All Star Quartet (met Gonzalo Rubalcaba op piano, Richard Bona op bas en Clarence Penn op drums), het Nathalie Lories Trio en Bert Joris with Strings op. Ook Bender Banjax (winnaar Jong Jazztalent Gent 2008) en het Brussels Jazz Orchestra zullen dan te horen zijn. Het Orchestra met een programma van stukken van de finalisten van de 'Brussels Jazz Orchestra International Composition Contest 2009'. Meer namen worden in april bekendgemaakt. Het Gent Jazz Festival wordt van 8 tot en met 19 juli gehouden. (<http://www.gentjazz.com/>)

Pianist Mike del Ferro krijgt de Kiwanis Jazz Award

Pianist Mike del Ferro krijgt 21 maart tijdens het Goois Jazz Festival de Kiwanis Jazz Award 2009. Deze prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan een jazzartiest die zich volgens de jury 'bijzonder verdienstelijk' heeft gemaakt voor de jazz. Voorgaande winnaars van deze door de afdeling Kiwanis Naarden in 2001 ingestelde jazzprijs waren onder anderen Rita Reys, Greetje Kauffeld, Frits Landesbergen en Toots Thielemans. Del Ferro treedt ook op tijdens het festival.

16 maart 2009

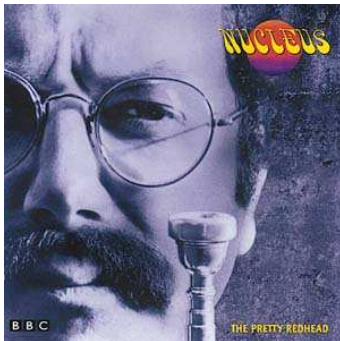
PERSONALIA

RAMBLERS-GITARIST SANDERS DOOD

Woensdag 18 februari is Wim Sanders overleden. Hij is 94 jaar geworden. Sanders speelde in The Ramblers in de glorieuze naoorlogse periode. Hij had in de jaren vijftig en zestig de naam als 'de drukst bezette gitarist van Nederland'.

Wim Sanders was al de gitarist van The Ramblers, toen het orkest, terug van een jaar België, per 1 januari 1946 weer door de VARA-radio werd gecontracteerd. Hij bleef de band trouw tot in 1952. Daarna ging hij freelancen en was hij - tot 1975 - de vaste gitarist bij platenmaatschappij Phonogram, waardoor hij (meestal anoniem) is te horen op talloze grammofoonplaten. Ook provinciale symfonieorkesten als het Friese, Noord-Hollandse en Overijsselse en het Radio Philharmonisch Orkest deden incidenteel een beroep op de gitarist. Sanders speelde voorts in The Skymasters en het Metropole Orkest. In 1974 keerde hij terug bij The Ramblers, dat toen voornamelijk voor de TROS-radio optrad. Tien jaar geleden stopte Sanders met gitaar spelen. Wim Sanders, die getrouwd was geweest met Malandozangeres Ans Sandor, woonde na haar overlijden alleen in Amsterdam. Enkele weken geleden werd hij opgenomen in een verpleeghuis, waar hij op 18 februari is overleden. Sanders had zijn lichaam ter beschikking gesteld van de wetenschap. Aan zijn overlijden is geen ruchtbaarheid gegeven.

(Klaas Koopman)

IAN CARR OVERLEDEN

De Britse trompettist en jazzscribent Ian Carr is 25 februari in Londen overleden. Hij was 75 jaar oud. Carr was in de jaren zeventig een jazzrock-pionier met zijn band Nucleus. Ook verwierf hij roem met biografieën van collega-trompettist Miles Davis en pianist Keith Jarrett.

Ian Carrs loopbaan kwam in een versnelling toen hij begin jaren zestig van Newcastle naar Londen verhuisde en een kwintet vormde met saxofonist Don Rendell. Dat kwintet nam enkele platen goed ontvangen platen voor EMI op. In Nucleus speelde Carr onder anderen samen met gitarist Chris Spedding, bassist Jack Bruce en gitarist Alan Holdsworth. Ian Carr was in de jaren tachtig ook lid van het George Russell Orchestra en het United Jazz Rock Ensemble, dat verder saxofonist Charlie Mariano, trompettist Kenny Wheeler en trombonist Albert Mangelsdorff in de gelederen had. Over het leven van Ian Carr verscheen in 2006 'Out of the Long Dark' van Alan Shypton. Carr zelf was toen al uit de schijnwerpers verdwenen. De ziekte van Alzheimer belette hem nog te spelen en te schrijven.

OVERIG

DE BARONES EN MONK: 'A LOVE STORY AGAINST ALL ODDS'

'A love story against all odds.' Zo typeert Hannah Rothschild de verhouding tussen de Engelse barones Panonnica (Nica) Rothschild de Koenigswarter en pianist Thelonious Monk in haar nieuwe documentaire 'The Jazz Baroness'.

Rothschild, een verre verwant van de barones, sprak voor haar film met saxofonist Sonny Rollins, zoon/drummer TS Monk Junior, de hertogin van Devonshire, orkestleider Quincy Jones, Lord Rothschild en drummer Roy Haynes. Ook zijn in de documentaire tal van archiefbeelden verwerkt. Die schetsen de vriendschap tussen de barones en de pianist in de jaren veertig en vijftig in New York. Een tijd waarin een relatie tussen een blanke vrouw en een zwarte man hoogst ongebruikelijk en ongepast was. De film staat onder meer stil bij het verblijf van Rothschild de Koenigswarter in de gevangenis, nadat ze met Monk werd gesnapt in een auto met drugs. Nica's stem wordt in de film gesproken door actrice Helen Mirren. 'The Jazz Baroness' wordt in april uitgezonden op de Britse televisiezender BBC4, maar wordt ook wereldwijd op het witte doek vertoond. Panonnica (Nica) Rothschild de Koenigswarter overleed in 1988. Zij was toen 74 jaar oud.

(<http://www.thejazzbaroness.co.uk>)

HANS DULFER EN EDWIN RUTTEN OP DE BRES VOOR ARROW JAZZ FM

De saxofonisten Hans Dulfer, Yuri Honing en Susanne Alt, zanger Edwin Rutten en trompettist Rob van de Wouw demonstreerden op 8 en 9 maart voor het behoud van radiozender Arrow Jazz FM op de FM-band. Tevergeefs, want de zender is sinds 11 maart uit de ether, omdat het geld ontbrak om de uitzendvergunning te betalen.

De musici verhieven hun stem tijdens twee speciale concerten in de Amsterdamse club Sugar Factory. Ook B3nder met toetsenist Bas van Lier, de Konrad Koselleck Bigband met zangeres Lydia van Dam en acteur Hans Dagelet, de leden van Zuco Soundsystem en de dj's Graham B. en Maestro betuigden daar hun steun aan Arrow Jazz FM. De actie was een initiatief van Wicked Jazz Sounds, dat elke vrijdagavond een programma op Arrow Jazz FM heeft.

In de strijd om het voortbestaan voerde de zender de laatste uitzendweken ook zelf actie. Onder het motto 'Put your money where your ear is! Steun de enige zender die jouw muziek draait!', werden luisteraars opgeroepen om een bedrag op de bankrekening van de zender te storten. Arrow Jazz FM moest jaarlijks 1 miljoen euro betalen voor de uitzendlicentie. Het station stond voor ruim het dubbele in het krijt bij de Staat. Arrow Jazz FM is nog wel te beluisteren via de kabel en internet.

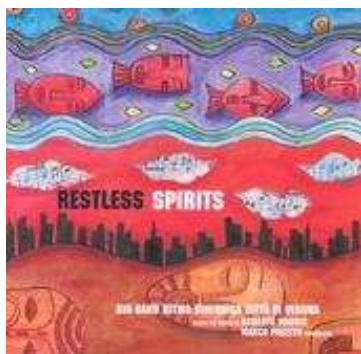

STRAIGHTAHEAD(?)

Door Jaap Lüdeke

WIE IS TOCH DIE ROBERTO MAGRIS?

Meer dan vroeger zijn er tegenwoordig gevallen waar te nemen waarin Europese en Amerikaanse musici contacten zoeken en op basis van gelijkwaardigheid tot veelal interessante producties komen. Soms zelfs na een inspannende, maar leerzame tournee in Europa of de VS. De gedegen Italiaanse pianist/componist Roberto Magris (Triest, 1959) weet erover mee te praten. Hij maakte tot nu toe zestien cd's en trad op in meer dan dertig landen, verspreid over alle continenten. Tussen 1998-2002 leidde hij de Europlane Orchestra waarvoor onder anderen de Belgische gitarist Philip Catherine werd uitgenodigd. Magris maakte ook opnamen voor Soul Note met de rietblazers Tony Lakatos en Michael Erian, en met westcoaster Herb

Geller. Roberto stichtte in de jaren negentig de 'DMA Urban Jazz Funk.' Ook was er een project met West-Afrikaanse drummers. Waarmee zijn palet weer wat extra kleuren ging vertonen. In 2007 toog Magris naar de voormalige jazzstad Kansas City voor een clubdate. Het werd een ode aan de voormalige inwoner/orkestleider wijlen Jay McShann. In KC werd ook 'Kansas City Outbound' opgenomen, een trio-cd met drummer Jimmy Jackson en de legendarische bas-sist/psycholoog Dr. Art Davis, bekend van vooral opnamen met John Coltrane. Die trio-cd is naar verluidt Davis' allerlaatste registratie.

Inmiddels heeft Magris ook thuis in Italië weer van zich doen spreken met de cd 'Restless Spirits'. Daarop staan negen composities van hem die hij voor de 'Big Band Ritmo Sinfonico Città di Verona' arrangeerde. Het orkest bestaat uit niet minder dan 43 musici; de klank die ze genereren doet af en toe denken aan het werk van meester Gil Evans. Wie is de arrangeur die het lef heeft hém te omzeilen? Ferme trompetsolist op de cd is Massimo Greco. De leider soleert hier en daar op piano en fender. Maar wie 43 musici in bedwang moet houden en veel moet tellen, komt zelden tot grote solistische prestaties. Daarom heeft Magris tegelijkertijd de eerdergenoemde cd 'Kansas City Outbound' gelanceerd. Zelfs de door de wol geveerde New Yorkse criticus Ira Gitler was er enthousiast over: "Magris' stijl lijkt wel iets op zijn meest bewonderde voorbeelden: Wynton Kelly, Bill Evans, Jaki Byard en Andrew Hill, zonder dat zijn spel nou direct met hen vergeleken moet worden." Als pianosolist en componist is de Europeaan Roberto Magris typisch een figuur van deze tijd: veel reizen en trekken, buitenlandervaring opdoen, muzikale contacten leggen, alles verwerken in je creatieve talent en je vervolgens met opgeheven hoofd weer even melden in New York City. Gelukkig zijn er ook zulke voorbeelden van Nederlandse musici. Als tenminste de huidige malaise geen roet in het eten gaat gooien...

(www.myspace.com/robertomagrisjazz)

CULTURAL MINISTER TO OBAMA

In de nieuwe regering van de Amerikaanse president Barack Obama is er nog altijd plaats voor een minister van Cultuur. Producer Quincy Jones is een warm voorstander van zo'n benoeming en heeft dat onlangs kenbaar gemaakt aan president Obama. Op diens verzoek is Jones nu bezig een adviescommissie samen te stellen. In een e-mail, opgetogen van toon, meldde altist Phil Woods aan ondergetekende: "He ('Q') wants my input and I will be delighted to be a part of this important mission." Verder nieuws ontbreekt vooralsnog. Verondersteld wordt dat met de aanstelling van een cultuurminister in de VS, ook de status van jazzmusici meer aanzien zal krijgen.

JAPANS MENU

Rond het verschijnen van deze JazzFlits 114 vertrekt baritonsaxofonist Jan Menu met een kwartet naar Japan. De overige leden zijn: Jesse van Ruller (gt), Clemens van der Feen (b) en Joost van Schaik (dr). Aanleiding voor de tournee (zes concerten) is het uitbrengen, exclusief voor Japan, van de cd 'Mulligan Moods', op naam van Jan Menu. De cd zal voorlopig nog niet in Nederland verschijnen, omdat volgens Menu, '2 Portraits of Chet Baker' nog te vers in het geheugen ligt. Wel verschijnt over enkele weken de langverwachte nieuwe cd van de uitzonderlijke combinatie Dig d'Diz.

MEZZO TV JAZZ

De uiterst hippe Franse tv-zender Mezzo gaat onverdroten voort met het programmeren van jazzuitzendingen. Onder de titel 'Round Midnight Special New York City' zijn er de laatste week van deze maand zeven uitzendingen, die om middernacht aanvangen:

Ma 23: trompettist Ambrose Akinmusire (winnaar Monk Award 2007),

Di 24: The Jason Lindner Big Band,

Wo 25: Chris Dave & Friends (hiphop),

Do 26: altist Jaleel Shaw,

Vr 27: Theo Bleckmann & Kneebody,

Za 28: Fieldwork,

Zo 29: Nasheet Waits/Eric McPherson/Abraham Burton.

In de VPRO-gids staan de jazzprogramma's van Mezzo wekelijks opgenomen.

JAZZ ORCHESTRA TOCH IN DE PRIJZEN

Het vierjarenplan van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw vond geen genade in de ogen van het Nederlands Fonds voor Podiumkunsten (NFPK+), maar een projectsubsidie voor twee jaar is nu wel goedgekeurd. Die aanvraag bedraagt 205.000 euro. Overigens is per 1 januari de baritonsaxofonist van het orkest, Juan Martinez, aangesteld als artistiek leider. Hij gaat zich vooral richten op het meerjaren artistiek beleid en de invulling van concerten, series en tournees. Eind vorig jaar was er een Japanse tournee met onder meer een succesvol optreden in de Tokiose Blue Note Club. In de maand mei gaat het Jazz Orchestra of the Concertgebouw naar China.

Jaap Lüdeke is jazzjournalist en presentator/samensteller van het radioprogramma 'Lüdeke Straightahead(?)' (iedere eerste en derde dinsdag van de maand om 23.00 uur op de ConcertZender en de klok rond op de pc via <http://www.concertzender.nl>) (klik hier).

JAZZ OP PAPIER

Door Jan J. Mulder

'WHO THE HELL IS BOB ZIEFF?'

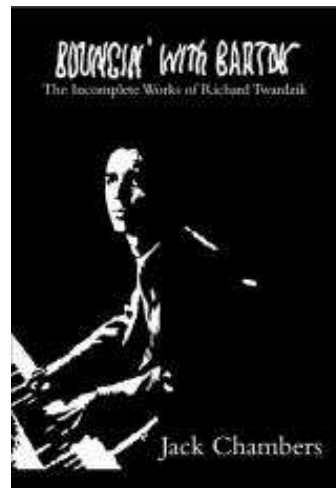
In de tweede editie van Jeroen de Valks biografie van Chet Baker (2007) citeert de schrijver uit een aangekondigde biografie van pianist Richard Twardzik. 'Dit boek wacht op uitgave door Berkeley Hills Books', zo schrijft hij in een noot. De uitgever vertaalde ook de eerste editie van De Valks boek. Het heeft iets langer geduurd en de uitgever is een andere geworden, maar het wachten is de moeite waard gebleken.

De auteur is Jack Chambers, hoogleraar linguïstiek aan de universiteit van Toronto, Canada, in jazzkringen bekend door het tweeluik 'Milestones I en II' (1983 en '85), met die van de onlangs overleden Ian Carr behorend tot de vroegste en beste biografieën van Miles Davis. De lezer doet er goed aan na de inleiding en het eerste hoofdstuk zich te richten op het nawoord, waarin hij wordt meegevoerd in de fascinatie die de auteur voor zijn onderwerp ontwikkelde. Zijn aanpak herinnert aan die van Donald Marquis op zoek naar de 'echte' Buddy Bolden – in een extra brochure – en aan die welke Larry Gushee's studie naar de Creole Band zo leesbaar maakte.

Het begon bij een goedkope sampler, 'Assorted Flavors of Pacific Jazz', met op de hoes een meisje dat aan een levensgrote ijsco zit te likken. Er stond een stukje op van 'A Crutch for the Crab', een eigen compositie van Twardzik. Dat leidde al gauw naar de lp die hij deelde met Russ Freeman en waarop drie eigen stukken stonden. Verder waren er nog 25 cm-lp's met Charlie Mariano en Serge Chaloff, aan welke laatste Twardzik het titelstuk bijdroeg, 'The Fable of Mabel'. Ten slotte was er een in Parijs opgenomen plaat op Barclay, waarop het kwartet van Chet Baker één stuk van Twardzik uitvoerde, 'The Girl from Greenland'. Liefst acht stukken waren van een mysterieuze figuur die zich Bob Zieff noemde. De identiteit van deze Zieff is jarenlang duister gebleven – was het een pseudoniem? – en in 1994 was hij zelfs het onderwerp van een titel op een Luc Houtkamp-cd: 'Who the Hell is Bob Zieff?' Chambers ging er achteraan en zocht hem op. Zieff zelf was geen uitvoerend musicus, bleek Twardzik al te hebben leren kennen in 1948 (Zieff was toen 21, Twardzik 17) en werd later zelfs zijn muziekleraar. In Parijs, oktober 1955, had Twardzik bij Chet Baker eindelijk de gelegenheid Zieffs composities, waar hij al zo lang mee had rondgelopen, op de plaat te zetten.

Jarenlang bleef het bij deze opnamen. Om de Twardziks op het spoor te komen had Chambers brieven geschreven naar de enkele families in Massachusetts met die naam: zonder succes. Pas toen hij in 1997 van de spaarzame gegevens een voorlopig stuk over de pianist op zijn website had gezet, kwam er een verrassende reactie van een achterneef, ene Steve Jones, en zo kwam de bal aan het rollen. Van de familie kreeg hij alle medewerking, kreeg jeugdfoto's te zien, tekeningen die Richards vader van het gezinsleven had gemaakt alsook de correspondentie die Richard met zijn ouders had gevoerd, waaronder de vele bedelbrieven vanuit Mexico. In het boek worden ze integraal afgedrukt. Dat alles dankzij tante Roz Thompson, die alles had bewaard, inclusief zijn eerste compositie, waarnaar dit boek is genoemd.

Vader Henryk was een Pool van geboorte, moeder was van Ierse afkomst, van het soort dat, zoals Eddie Condon wordt geciteerd, 'vers fruit op tafel heeft staan, ook als er niemand ziek is'. [!] Richard groeide op als enig kind, doorstond een aanval van acute reuma toen hij drieënhalve was, en toonde zich al jong gevoelig voor muziek, waarin hij door zijn ouders gestimuleerd werd. Het werd eerst boogwieg, later Bartok en Schoenberg. Geleidelijk ontrolt zich in driehonderd pagina's het relaas van een man die slechts 24 jaar geleefd heeft en een beperkt oeuvre heeft nagelaten. Een biograaf moet wel minutieus te werk zijn gegaan. Bij elke stap die Richard zette heeft hij dan ook getracht achtergrondinformatie in te winnen. Hij spoorde de fotograaf op die verantwoordelijk was voor de hoesfoto op de Pacific Jazz-lp, bezocht de vrouw met wie hij verkering kreeg, sprak met collega-musici uit de Boston-gemeenschap, onder wie de vrij onbekende violist Dick Wetmore, die in 1957 een aantal stukken van Bob Zieff vastlegde, en Madame Chaloff, muzieklerares en moeder van baritonist Serge Chaloff, de man die hem aan de drugs hielp, maar ook heeft getracht hem ervan af te brengen.

Henryk had niets met hem op, noemde hem consequent Shaloff, verwijzend naar 'shallow' (vrijvertaald: een nietsnut). Maar Serge was wel degene die hem in 1956 herdacht in het januarinummer van Metronome.

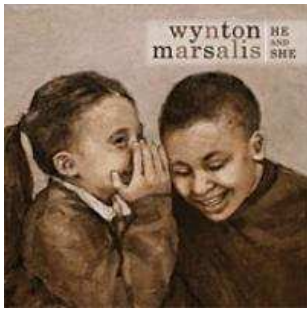
Chambers wijdt een heel hoofdstuk aan de twee versies die er van 'A Crutch for the Crab' zouden bestaan. Een vergelijking met een spectograaf laat evenwel hetzelfde beeld zien, op

het mankeren van een stukje intro na. Dan is er het avontuur met de Lionel Hampton United Nations Group, waarvan Twardzik deel uitmaakte, als representant van Polen! Van de Europese tournee met Chet Baker wordt van dag tot dag verslag gedaan, daarbij geholpen door Zweedse en Nederlandse experts. De eerste onder meer vanwege het aandeel van Lars Gullin, de tweede, omdat de tournee startte in Den Haag en Amsterdam en daarvan, zoals nu bekend, opnamen zijn uitgebracht door het Nederlands Jazz Archief. (Zie voor een duidelijk overzicht van de tournee Chets discografie van Thorbjørn Sjøgren, pag. 43). Er zijn inmiddels meer opnamen met Twardzik boven water gekomen en ook diens composities trekken de aandacht, onlangs die van Frank van Bommel, die in 1999 er vijf op een cd zette (BVHaast 9912).

De afloop is bekend. Chambers beschrijft hoe het bericht bij zijn ouders binnenkwam: of ze maar even wilden aangeven wat ze met de stoffelijke resten wilden doen. 'Clare and Henryk Twardzik's boy genius gone before he was fully a man.'

Jack Chambers. Bouncin' with Bartok : the incomplete works of Richard Twardzik. – Toronto : The Mercury Press, 2008. – XX, 317, [23] p. : ill. ; 21x15 cm. – ISBN 978-1-55128-141-4 softc. Prijs 21 euro

CD-RECENSIES

WYNTON MARSALIS
He And She
Blue Note

Je zou toch zeggen dat een gelauwerd muzikant als trompettist Wynton Marsalis zijn zegje wel op zijn trompet kan doen. Maar nee, op zijn nieuwste cd, 'He and She', leidt hij de stukken in met gesproken woord. Met gedichten waarin hij het spel van aantrekken en afstoten tussen man en vrouw beschrijft, het ontwikkelingspatroon van de liefde. In het afsluitende gedicht gebruikt hij veel tekstfragmenten uit de begeleidende gedichten opnieuw, met kleine variaties en in een andere context. Hij improviseert met de teksten. De eerste negen gedichten zijn gezamenlijk 5:04 lang en het afsluitende tiende precies vijf minuten. De perfectie van de improvisator. Voor de ruim 65 minuten muziek op 'He and She' tekenen naast Marsalis, Walter Blanding (ts, ss), Dan Nimmer (p), Carlos Henriquez (b) en Ali Jackson (dr). De heren zijn goed op elkaar ingespeeld. De muziek zit intelligent in elkaar en wordt, denk ik, foutloos gespeeld. Perfect, zou je kunnen zeggen. Dat is gevaarlijk, want dat kan de muziek ook steriel maken. Dat valt hier 100% mee. De door de trompet en saxofoon unisono gespeelde stukken zullen uitgeschreven zijn, maar verder zal het kwintet veel van de muziek zelf hebben ingevuld. De vijf beheersen elke stijl van spelen. Van suggestieve New Orleans met stride-elementen in 'Schoolboy', via de regelrechte blues in zijn muzikale slotstuk, tot de tegen de hardbop aanhangende eigentijdse jazz in 'The Razor Rim'.

(Hessel Fluitman)

FRE
Fre
Eigen beheer

De eerste cd van Frederike Schonis was 'How Deep Is The Ocean', met als ondertitel: 'Een intense mix van jazz en pop'. Dit was een 'huisgemaakte' maar heel geslaagde promo-cd met vijf stukken erop. 'FRE' is met dezelfde bezetting opgenomen, maar aangevuld met Nils van Haften op tenor- en sopraansaxofoon. Een vergelijking kan dus niet uitblijven en die valt uit in het voordeel van de nieuwste cd. Die heeft meer diepgang en intensiteit. Schonis is geen zangeres van het grotere volume. Bij haar is meer sprake van ingetogenheid en intimiteit, hoewel ze ook met veel overtuiging kan uithalen. Ze beleeft de teksten die ze zingt. Zo blijft haar versie van 'How Deep Is The Ocean' dagenlang in je hoofd nazingen. FRE wil een (h)echte groep zijn en niet alleen maar de band achter de zangeres. Een deel van het repertoire is afkomstig uit de

popmuziek met nummers van de Beatles, Tom Waits en Rod Stewart. Pianist Ed Baatsen zorgt voor veel arrangementen. Terwijl de oorspronkelijke melodie behouden blijft en het ritme van drummer Joost Kesselaar vaak een popritme is, zingt Schonis heel naturel en met Hollandse nuchterheid. Nils van Haften maakt zich uiterst verdienstelijk met zijn solo's. Bassist Han Slinger zet een mooie lage toon onder de zang. Dat samenspel maakt FRE onbevangen en openhartig, toegankelijk en oprecht.

(Peter J. Kortten)

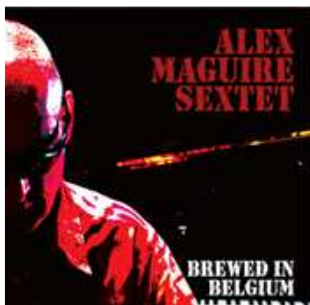
KRISTINA FUCHS
Im Röseligarte
Sonic Records (www.roseligarte.com)

De Zwitserse volksmuziek staat niet te boek als het meest hippe genre aller tijden. Je komt het op wintersport tegen, maar neemt er bij de grens weer snel afscheid van met de vaart waarmee je een hete aardappel uit de mond laat vallen. De in Zwitserland geboren (en in Amsterdam woonachtige) zangeres Kristina Fuchs waagt zich er op haar nieuwe cd 'Im Röseligarte' (in de roosjestuin) wel aan, en ze houdt er een vurig en overtuigend pleidooi voor. Daartoe zet ze alle indrukwekkende vocale middelen in waarover ze beschikt, en voegt bescheiden elektronica en zorgvuldig uitgekozen gasten toe. Zo gaat ze ermee om als een avontuurlijke jazz-zangeres met het Tin Pan Alley-repertoire omgaat: losjes en vrij, maar met respect voor het origineel. Dat origineel is een oer-bundel met volksliedjes, waaraan de cd zijn titel ontleent, en die Fuchs tegenkwam in de boekwinkel op station Basel. Al vanaf de eerste noten van Kristina en haar loopstation (een elektronisch apparaat dat frasen en lijnen kan vasthouden en herhalen, waardoor er tweede stemmen en soms hele koortjes, maar ook vocale percussie ontstaan) horen we hoe ijzinglekend mooi de melodieën uit die Zwitserse volksmuziek kunnen zijn. Slechts omspeeld door het lyrische slagwerk van Dré Pallemmaerts is 'Schönster Abestärn' meteen al een van de hoogtepunten van de cd. Een vergelijkbaar amalgaam van elektronica, lange melodielijnen en een goed invoelende gast vinden we ook in het slotstuk, 'Der Rosegarten'. Eric Vloeimans is hier de duopartner, en van hem horen we weer eens hoe dicht de trompet de menselijke stem benadert. Tussen deze twee juweeltjes zitten ook nog een aantal griezelig mooie duetten met zangeres Monica Akihary, waarin de dames allerlei on-Zwitserse technieken als boventoonzang gebruiken. Maar ook wordt er door Fuchs gejojeld, zonder dat je ook maar één moment aan Olga Lowina hoeft te denken. Pianist Jeroen van Vliet is de vierde subtiele medemuzikant die van deze cd een van de ontroerendste, spannendste, kippenvelligste, puurste en vooral ook verrassendste platen van 2009 maakt. En dat durf ik zelfs in maart al te zeggen.

(Herman te Loo)

CD-RECENSIES VERVOLG

ALEX MAGUIRE SEXTET
Brewed in Belgium
 MoonJune

Pianist Alex Maguire is hier te lande vooral bekend van zijn rol in Sean Bergins MOB en de prachtige duo-cd 'Mt. Olympus' die hij met rietblazer Michael Moore maakte. Daar hoorden we hem als een subtiele, gevoelvolle, maar ook swingende pianist. Dat gevoel wordt bevestigd in 'Psychic Warrior', de opening van de cd 'Brewed in Belgium'. Prachtig verstild pianospel, dat naar het einde toe wat meer ritmische beweging krijgt en associaties oproept met Dollar Brand. Als de rest van zijn sextet mee gaat doen, beseffen we dat hij onder een heel ander publiek ook bekend staat als toetsenspeler uit Canterbury progrock-kringen. In de reünie-bezetting van Hatfield and the North nam hij de plaats in van Dave Stewart, en als zodanig ontmoette hij de Belgische gitarist Michel Delville van de band The Wrong Object. Die groep, bekend van de laatste opnamen van Soft Machine-legende Elton Dean, levert de meest leden van Maguire's nieuwe sextet, aangevuld met saxofonist Robin Verheyen. Het Belgische brouwsel dat het zestal maakt, bestaat vooral uit lange stukken, met veel stemmingswisselingen. Vooral Verheyen schittert, want zijn grillige spel voorkomt dat de groep de weg van de minste weerstand opzoekt. In 'Pumpkin Soup' speelt hij bovendien op sopraan een duet met Maguire (hier weer aan de vleugel in plaats van de synthesizers) dat voor mij het hoogtepunt van de cd mag worden genoemd.
 (Herman te Loo)

TINEKE DE JONG
Midday Moon
 Brokken Records (www.tinekedejong.com)

Er was eens een klassiek geschoolde violiste die graag jazz-standards wilde spelen. Dus zocht ze een pianist om dat mee te doen. Ze vond er een, maar die hield niet zo van hokjes, en zo werd hun muziek niet echt jazz. Het lijkt een sprookje met een slechte afloop, maar niet als u weet dat die pianist Albert van Veenendaal heet, en de violiste Tineke de Jong (bekend uit groepen van gitariste Corrie van Binsbergen). Het is zelfs een heel mooi sprookje geworden, want het tweetal zocht er nog twee muzikanten bij, en met marimba (Hans Hasebos) en slagwerk (Alan 'Gunga' Purves) ontstond een kwartet met een bijzondere, eigen klank. Een klank die op 'Midday Moon' heel betoverend werkt, zoals dat hoort in een sprookje. In 'Premonition', bijvoorbeeld, tovert Van Veenendaal intrigerende, mystieke klanken uit z'n geprepareerde piano, en datzelfde effect combineert heel spannend met het vioolpizzicato in 'Pebbles and Rocks'. Ook de drie standards, Cole Porters

'Night and Day', Billy Strayhorns 'Day Dream' en Earl Hagens 'Harlem Nocturne' worden volledig ingebed in de klankwereld van het kwartet. De hele cd kenmerkt zich door zowel melodisch als ritmisch enerverende stukken, want niet alleen de slagwerkbespelers, maar ook Van Veenendaal en De Jong zelf zijn ritmisch erg sterk. 'Sunday on Saturn' en 'We Are Seeing Things' zijn er sterke voorbeelden van. Kortom: Tineke de Jong heeft een droomdebuut afgeleverd met beeldende muziek, die grenzen verkennt maar nergens abstract wordt.
 (Herman te Loo)

GRACHAN MONCUR III
Some other Stuff
 Blue Note

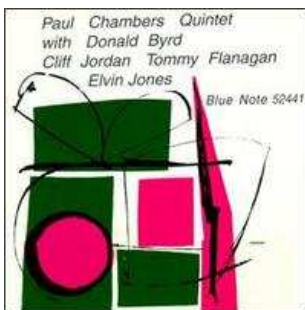
8 juli 1964. Trombonist Grachan Moncur III staat op eigen benen. Hij had op dat moment naam gemaakt bij Ray Charles, in het Jazztet van saxofonist Benny Golson, bij het Quintet van saxofonist Jackie McLean en met zijn debuutalbum 'Evolution' (zie JazzFlits 111), waarop de musici van dat kwintet meespeelden. Voor zijn tweede cd 'Some other stuff' kon hij een eigen groep samenstellen en nodigde hij Wayne Shorter (sax), Herbie Hancock (p), Cecil McBee (b) en Tony Williams (dr) uit. Frappant is dat Herbie Hancock en Tony Williams al bij Miles Davis speelden en dat Wayne Shorter een paar maanden later ook door de trompettist zou worden ingehuurd. Cecil McBee ging zijn eigen weg in de free-jazz van die tijd. 'Some other Stuff' bevat vier stukken, alle vier van de trombonist. Ze ontwikkelen zich in een rustig tempo. De muziek is niet sensationeel, maar ook niet oppervlakkig. Het interessante zit 'm in de zoektocht van de musici naar de mogelijkheden die de muziek biedt. Goede voorbeelden daarvan zijn 'Gnostic' en 'Nomadic'. Bij het eerstgenoemde stuk krijgt elke instrumentalist de gelegenheid om te soloeren, terwijl 'Nomadic' is opgebouwd rond het spel van Tony Williams. Er worden bridges gespeeld, waarbij Shorter en Moncur om de beurt de noten van de melodie spelen. Williams lijkt hier meer vrijheid te nemen dan in de groep van Miles. 'Thandiwa' is het meest 'gewone' stuk. Daarin valt te horen dat de heren de gangbare manier van spelen ook beheersen. In 'Twins' gaat het niet om de melodie, maar om het ritme. Williams varieert in veel verschillende motiefjes en Moncur en Shorter nemen de tijd om daarmee te stoeien. Vervolgens soleert Hancock met de bassist Cecil McBee achter zich. Die soleert begeleidend, zo lijkt het wel. Op een gegeven moment stopt ook de drummer en is het echt duo-werk. Met vraag en antwoord, uitdagen en over en weer om de eerste plek spelen. Geen muziek om bij te 'foottappen'. Maar als je intensief luistert is het een spannend gebeuren.
 (Hessel Fluitman)

CD-RECENSIES VERVOLG

ART ENSEMBLE OF SOWETO America - South Africa DIW

Een welkome reissue van een zeer politieke plaat van het Art Ensemble of Chicago. Rond de jaarwisseling van 1989-1990 dook de groep de studio in met het Zuid-Afrikaanse mannenkoor Amabutho. Bedenk dat het op dat moment nog precies een maand zou duren voor Nelson Mandela zou worden vrijgelaten. Het openingsstuk, 'U.S. of A - U. of S.A.' is een krachtig politiek statement, dat muzikaal uitpakt als een soort symfonie voor afschaffing van de Apartheid, met een tekst van rietblazer Joseph Jarman en muziek van Amabutho-lid Joe Leguabe. Ook het lange 'You Got It' overtuigt, en de bijdragen van het Art Ensemble en Amabutho solo mogen er zijn. Zo is 'Colors One' een fraai stukje percussie met de onmiddellijk herkenbare trompet van Lester Bowie. Joseph Jarmans 'Eric T' is haast Mingusachtig in z'n feel en arrangement, en 'Zola's Smile' is een soepel verende afsluiter met weer een hoofdrol voor Bowie. (Herman te Loo)

PAUL CHAMBERS Paul Chambers Quintet Blue Note

Bassist Paul Chambers was in de jaren vijftig, begin zestig, altijd creatief en betrouwbaar. Niet echt een nieuwlichter, maar wel een bassist die navolging kreeg onder vele jonge bassisten. Zijn belangrijkste rol speelde hij in het eerste Quintet van trompettist Miles Davis. Daarin was hij zo ongeveer het enige lid dat bleef. Pas in 1963 werd hij vervangen door Ron Carter. 'Paul Chambers Quintet' is de vierde van een stuk of acht platen onder zijn eigen naam. Het kwintet op deze cd uit 1957 bestaat verder uit Donald Byrd (tp), Clifford Jordan (ts), Tommy Flanagan (p) en Elvin Jones (dr). De bas is geprononceerd te horen. Niet alleen geplukt, maar ook gestreken. In het openingsstuk, 'Minor Run down' van Benny Golson, wordt meteen de toon gezet: stevige, degelijke en aantrekkelijke muziek, waar

iedereen zich in kan vinden. In 'Four Strings', ook van Golson, strijkt de bassist in zijn uitgebreide solo. Vooral in het triostuk, 'Softly as in the Morning Sunrise', wordt de bassist uitgebreid gefeatured. Het kwintet neemt deze standard van Golson in een sneller tempo dan normaal, waardoor het stuk direct opgewekter klinkt. Paul Chambers schreef zelf ook twee stukken. Doordat de schijnwerpers vooral op de bassist staan gericht, zijn de beide blazers wat onderbelicht op deze cd. Ook drummer Elvin Jones houdt zich in: met de orkanen die hij achter John Coltrane ontwikkelde in gedachten, is Jones' slagwerk hier bepaald netjes te noemen. Hij hanteert veelal de brushes. Toch levert hij goed werk. Tommy Flanagan begeleidt op zijn bekende integere wijze. Heerlijke hardbop. (Hessel Fluitman)

YouTube **Bekijk Paul Chambers op You Tube:**
<http://www.youtube.com/watch?v=Ny1n5E4IdYY>

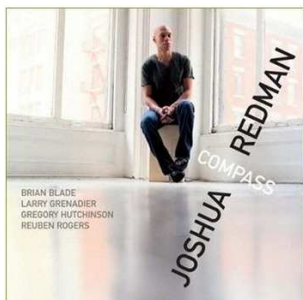
JACKIE MCLEAN One Step Beyond Blue Note

In JazzFlits 111 werd de cd 'Evolution' van trombonist Grachan Moncur III met altsaxofonist Jackie McLean besproken. Die opname werd genoemd als een van de drie platen die de McLeans ontwikkeling van hardbopper naar 'New Thing-man' illustreert. Van de andere twee, uitgebracht op naam van het Jackie McLean Quintet, is onlangs 'One Step Beyond' in de Rudy van Gelder Edition opnieuw uitgebracht. Die cd werd in april 1963 opgenomen, een half jaar voor 'Evolution'. Er staan twee composities op van McLean en twee van Moncur III. De stukken van McLean zijn modaal en wat heftiger van geluid dan die van Moncur III. Zijn bijdragen zijn vrijer. Ze glijden van het ene akkoord in het andere en geven aan waar het naar toe gaat op zijn eerste eigen opname een half jaar later. Die maakte hij met nagenoeg dezelfde bezetting als op 'One Step Beyond'. Die bestaat uit Lee Morgan (tp), Grachan Monchur (tb), Bobby Hutcherson (vibr), Eddie Kahn (b), Tony Williams (dr) en uiteraard leider Jackie McLean. Voor Williams was het de eerste uitgave waarop de jazzwereld kennis kon maken met zijn werk. Twee weken na deze opname kwam hij in dienst van Miles Davis en de rest is bekend. Bobby Hutcherson geeft de groep met zijn vibrafoon een geheel eigen geluid. In die tijd speelde hij samen met saxofonist Eric Dolphy en pianist Andrew Hill, maar ook met trombonist Al Grey en met gitarist Grant Green. De musici in het kwintet van Jackie McLean waren dus erg veelzijdig. Ook nu nog is te horen dat dit uiterst stimulerend werkte. (Hessel Fluitman)

YouTube **Bekijk Jackie McLean in 1962; klik hier:**
http://www.youtube.com/watch?v=PU2Clcd_tN8

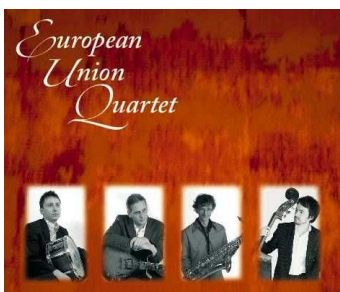
CD-RECENSIES VERVOLG

JOSHUA REDMAN Compass Nonesuch

Na 'Back East' komt saxofonist Joshua Redman opnieuw met een trioalbum met sax, bas en drums, en dat in steeds wisselende bezettingen. Op 'Compass' zijn de bassisten Larry Grenadier en Reuben Rogers en de drummers Brian Blade en Gregory Hutchinson. Redman heeft altijd een mooi, warm geluid. Hij schreef de meeste stukken. Soms lijkt hij te zoeken naar een structuur, op andere momenten wordt er stevig geswingd. Wat de bezettingen betreft, moet de hoestekst uitsluitel geven. Er wordt namelijk gespeeld in wisselende trio's en zelfs met twee trio's tegelijk. Soms klinken twee bassisten en één drummer, maar ook één drummer met twee bassisten. Het gevaar bestaat dat dit soort ondernemingen uitmonden in een structuurloos geheel. Dat weet Redman gelukkig te voorkomen. Zo zijn de rollen in het gracieuze 'Moonlight' van Beethoven dermate goed verdeeld dat het ingetogen stuk de afzonderlijke musici onderscheidend plaats en er een soort geïmpulsie ontstaat. In het geluidsbeeld zijn beide drummers aan de uiterste zijkanten geplaatst. De bassisten klinken beiden iets uit het midden; Grenadier en Blade klinken steeds links en Hutchinson en Rogers rechts. Kortom, het is een hele puzzel om te weten te komen wie je hoort, maar steeds is het Redman die zijn kompanen in de gewenste richting dirigeert. Dat maakt de cd niet gemakkelijk maar er zit wel een duidelijke visie achter. (Peter J. Korten)

YouTube **Bekijk Joshua Redman op You Tube:**
<http://www.youtube.com/watch?v=6e1G6M-18vI>

EUROPEAN UNION QUARTET European Union Quartet GLP

De hoes van de cd 'European Union Quartet' toont vier foto's van de muzikanten. Wie de cd in de bakken van de platenzaak ziet staan, zou er gemakkelijk aan voorbijgaan. Er worden namelijk geen muzikantenamen vermeld en

dat oogt niet zo uitnodigend. Denk bij de naam European Union Quartet niet aan gevestigde namen. Dit zijn vier jonge musici die hun muziek uiterst serieus nemen. De initiatiefnemer van het Quartet is de Britse bassist Gavin Barras. Hij speelde in 2007 in de Codarts Jazz Summer School in Rotterdam met saxofonist Iman Spaargaren. Laatstgenoemde is de man achter de fusiogroep Captain Hook en de New Generation Bigband. Verder bestaat het Quartet uit de Duitser Ulrich Elbracht op gitaar en de Slovaak Marek Dorcik op drums. De band toerde in april 2008 door Engeland en nam daarna dit album op. Op Dorcik na, schreef ieder groepslid drie stukken, wat resulteert in 52 minuten muziek. Gitaar en saxofoon spelen veel thema's unisono. Zoals in 'Licks '06'. Ook 'Roosmarijn' bezit een aangenaam melodieuze thema, terwijl 'You Promise' een heerlijke ballad is. De negen stukken mogen regelrechte jazz genoemd worden. De leden van de band beheersen hun instrumenten terdege en hebben duidelijk wat te zeggen. Helaas springt niemand boven de rest uit en bij het beluisteren is er geen kippenvel. Het is allemaal erg netjes. Waarschijnlijk moet de groep nog groeien naar een productie die wat markanter is. De samenwerking van deze Europeanen brengt wel heel wat invloeden bij elkaar. Het European Jazz Quartet geeft in april 2009 maar liefst vijftien concerten in Nederland, België en Engeland. (Peter J. Korten)

DVD-RECENSIE

STEVE LACY Master of the Soprano Sax EFOR Films

De dvd 'Masters of the Soprano Sax' behelst een heruitgave van de documentaire 'Lift the Bandstand' van regisseur Peter Bull uit 1985. Het is een mooi portret van de ongekroonde koning van de sopraansaxofoon. Lacy komt uitgebreid aan het woord over zijn leermeesters (Cecil Taylor, Thelonious Monk, Gil Evans), van wie ook (waar dat mogelijk was) bewegend beeld is te zien, soms middels handig gemonteerd fotowerk. Het verhaal van de saxofonist zelf wordt doorsneden met ruime opnamen van zijn sextet, vastgelegd in oktober 1983. Mooi om weer eens te zien en te horen hoe Lacy met deze langlevende groep een perfecte balans wist te vinden tussen vorm en vrijheid. Hij benadrukt het zelf ook in zijn verhaal over de eerste vrije vormen waarmee hij zich in Europa ging bezighouden. Een waardevol document van vijftig minuten, met (voor wie het wil) ondertitels in het Frans en Spaans. (Herman te Loo)

CONCERTVERSLAGEN

EASTON DAVY EN DJ LOGIC

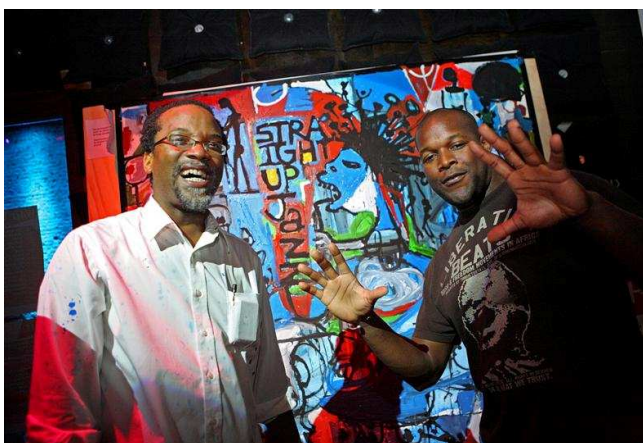

Action painting: Easton Davy aan het werk.

HEAVY HAMMOND FUNK EN ACTION PAINTING

Een schilder die zich ter plekke laat inspireren door een band en dj. Dat was de formule vrijdag 20 februari in WATT Rotterdam. Tegen middernacht gingen de New Yorkse kunstenaar Easton Davy, de formatie Leslie Nielsen en de Amerikaanse DJ Logic de uitdaging aan.

De jazz is een geliefd onderwerp in het werk van de in Rotterdam verblijvende Easton Davy. De kunstenaar en de dj kwamen met elkaar in contact tijdens het North Sea Jazz Festival 2007, waar DJ Logic optrad met bassist Marcus Miller en Easton Davy exposeerde. Het klikte en ze spraken af eens iets gezamenlijk te doen. Die gelegenheid deed zich eind vorige maand voor toen DJ Logic in Nederland was voor een optreden met gitarist Vernon Reid op 19 februari in het Bimhuis.

Easton Davy (links) en DJ Logic tonen het resultaat.

Bijna tweehonderd mensen waren in het WATT-complex getuige van de mix van heavy hammond funk, 'scratches', 'action painting' en 'old school records spinning'. Onze fotograaf Joke Schot was er ook. Zij maakte de foto's op deze pagina en vond het 'zeer de moeite waard'.
(Hans van Eeden)

Meer werk van Easton Davy is te zien op de websites:
<http://www.The-Jazz-Cat.com> en
<http://www.jazzartrotterdam.com>.

THE BAD PLUS

Bezetting: Ethan Iverson (p), Reid Anderson (cb), David King (dr) en Wendy Lewis (voc).

Datum en plaats: 28 februari 2009, Bimhuis, Amsterdam.

UITVERKOCHT EN UITZINNIG

Van hun eerste optreden in Nederland, (in het oude) Bimhuis op 23 november 2003 tot het concert dat het trio samen met zangeres Wendy Lewis op 28 februari 2009 gaf, is een ontwikkeling van een redelijk gevuld tot een volledig uitverkocht Bimhuis. Met tussen deze beide concerten jaarlijks één of meer optredens heeft The Bad Plus onmiskenbaar zijn naam gevestigd. Het laatste optreden spande de kroon. Niet alleen vanwege het grote aantal bezoekers, dat meermalen met ovationeel applaus reageerde, maar vooral ook door de uitzonderlijke kwaliteit van het optreden. Uiteraard speelde het trio nummers van

het laatste album 'For all I care', in de eerste set als trio en in de tweede set vergezeld door Wendy Lewis. Het spel van het trio kent zowel een constante factor als een duidelijke ontwikkeling. Gebleven en nog altijd zeer herkenbaar is de puntige soms rockachtige speelwijze. Drummer Dave King weet zijn relatief kleine drumstel als een magiër te bewerken. Werkelijk alles waarop geslagen, getikt of geroffeld kan worden, wordt geraakt. Het is typerend voor zijn spel dat zowel een duidelijke 'beat' kent als gekleurd wordt door subtiele en uiterst vindingrijke en zeer muzikale percussiepatronen. Bassist Reid Anderson vormt een goede tandem met King maar weet ook te ontroeren met ingetogen soli en melodieuze figuren die kenmerkend zijn voor zijn composities. Pianist Ethan Iverson is het enfant terrible van de band, ook door zijn gortdroge en humoristische aankondigingen. Die stijl van spreken lijkt hij ook zijn spel te hebben, waar helder akkoordspel afgewisseld wordt door onverwachte, intuïtieve en geestige toonreeksen. Het spel van het trio lijkt iets 'klassieker' geworden te zijn. Mede doordat meer dan voorheen werk van klassieke componisten in het repertoire opgenomen is, uiteraard in de typische taal van de The Bad Plus. Ligeti en Strawinsky waren ditmaal aan de beurt om bewerkt te worden. Maar het spel leek soms ook meer bescheiden, meer discreet, voorzichtig bijna. Zangeres Wendy Lewis vertolkte de van The Bad Plus bekende interpretaties van popnummers, waaronder een indrukwekkende uitvoering van Pink Floyd's 'Comfortably Numb', met Reid Anderson op tweede stem. Heel bijzonder was de 'a cappella' uitvoering door de volltalige band van Neil Youngs 'Heart of Gold'. Je kon een speld horen vallen in het overvolle Bimhuis. Ook de band was zichtbaar onder de indruk van zoveel enthousiasme bij het publiek. Het Bimhuis leek wel de thuisbasis van The Bad Plus. (Frank Huser)

CONCERTVERSLAGEN VERVOLG

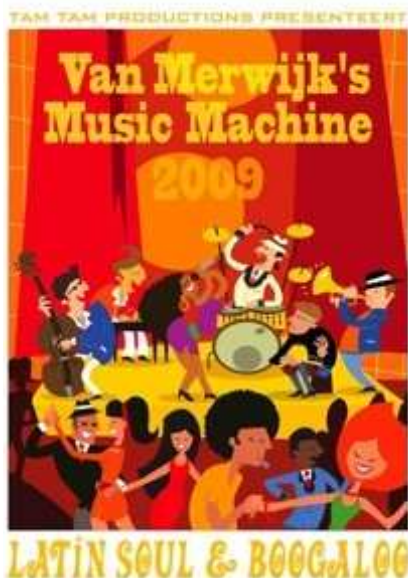
VAN MERWIJK'S MUSIC MACHINE

Bezetting: Gianna Tam (voc, perc), Rik Mol (tp, bugel), Marc Bischof (toetsen), Jeroen Vierdag (b), Lucas van Merwijk (slagwerk) en Robert Viscaino (perc).

Datum en plaats: 22 februari 2009, Hothouse Redbad, Leeuwarden.

LATIN SOUL & BOOGALOO

Lucas Van Merwijk heeft dan wel noodgedwongen zijn Cubop City Big Band opgedoekt, maar hij speelt ondertussen gewoon door! Met zijn Music Machine heeft hij nog een ijzer in het vuur. Met deze formatie speelt hij elk jaar andere muziek. Dit seizoen staat de boogaloo (ook wel de latin soul genoemd) op het repertoire. Die ontstond rond 1965 in New York, toen de Cubaanse muziek zich daar mengde met de Noord-Amerikaanse. Om die muziek goed te kunnen uitvoeren had Van Merwijk een aantal in de latin doorknede musici bij zich. Van hen kregen we stukken van de pas overleden Mongo Santamaria voorgeschoteld, maar ook versies van Herbie Hancock's 'Watermelon Man' en

Tito Puentes 'Oye Como Va'.

Al meteen maakte de Cubaanse percussionist Robert Viscaino duidelijk, waarom hij een grote naam op percussiegebied is. De patronen die hij samen met Van Merwijk speelde waren spatgelijk. Maar zijn spel was het hele concert genieten. Toetsenist Marc Bischof bespeelde zijn Roland uiterst percussief. Door-

dat hij de accenten vaak net even anders legde, leek het misschien soms of ze in het wilde weg werden geplaatst, maar niets was minder waar. Cuba was nooit ver weg als hij speelde. Bij Jeroen Vierdag viel het speels gemak op waarmee hij op de babybass zijn partijen speelde. Zangeres en percussioniste Gianna Tam zong wat vlak, maar achter de timbales hoorde en zag je de brutaliteit en de durf van haar vader Lucas van Merwijk terug. Trompettist Rik Mol had ook zijn bugel meegenomen. Je zou verwachten, dat de boogaloo 'slechts' het scherpe geluid van de trompet vereist, maar de ballads die hij op zijn bugel speelde, pasten prima in het beeld. En anders was het op dat moment gewoon 'prachtige jazz'! The Music Machine serveerde in Leeuwarden een, om met Heer Bommel te spreken, eenvoudige doch voedzame maaltijd, die regelmatig met het pittige kruid jazz op smaak werd gebracht. (Hessel Fluitman)

 Bekijk de Music Machine op You Tube:
<http://www.youtube.com/watch?v=N4fRyIKvbt8>

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. The Missionary band

2. Kim Hoorweg Band

20-03-09 Ledeltheater - Oostburg*

21-03-09 Cultuurpodium de Groene Engel - Oss*

28-03-09 Theater Cultura - Ede

17-04-09 Theater de Storm - Winterswijk*

23-04-09 St. Jan Cultuur - Roosendaal

*In beide sets optreden van Kim Hoorweg

1. Dimitar Bodurov Kwartet

2. Margriet Sjoerdsma Kwintet

24-04-09 Schouwborg De Kring - Roosendaal

1. Ack van Rooyen Kwintet

2. Soesja Citroen Trio

20-03-09 Theater de Purmaryn - Purmerend

04-04-09 Theater de Speeldoos - Baarn

09-04-09 Muziekcentrum Vredenburg - Utrecht

21-04-09 Chassé Theater - Breda

1. Esra Dalfidan Sextet

2. Tineke Postma Kwintet

05-04-09 Schouwborg - Almere

16-04-09 Theater De Vest - Alkmaar

17-04-09 Schouwborg De Harmonie - Leeuwarden

18-04-09 Goudse Schouwborg - Gouda

23-04-09 Theater het Kruispunt - Barendrecht

25-04-09 Kennemer Theater - Beverwijk

1. Rob van de Wouw Sextet

2. met zang van Ivar

22-03-09 Odeon de Spiegel Theaters - Zwolle

27-03-09 Theater de Meerse - Hoofddorp

03-04-09 Theater De Regentes - Den Haag

1. Juan Pablo Dobal met Magda Mendes

2. Josee Koning Band

27-03-09 De Doelen - Rotterdam

18-04-09 Theater a/d Parade - Den Bosch

1. The Ploctones & Harmen Fraanje

25-03-09 De Oosterpoort - Groningen

24-04-09 Muis Sacrum - Arnhem

1. Peter Beets & Trio

2. Niels Tausk Kwintet

28-03-09 Parkstad Limburg Theaters - Heerlen

04-04-09 Tripodia - Katwijk

1. Maarten Ornstein met Dash

23-04-09 Schouwborg het Park - Hoorn

Groove Night

25-03-09 De Zwijger - Amsterdam

WWW.JAZZIMPULS.NL

NIEUWSflitsen

Zangeres Ulita Kraus. (Foto: persfoto)

Alex Kühn en Ulita Knaus in de prijzen

De 25ste Jazz-Preis Baden-Württemberg is dit jaar ten deel gevallen aan de bassist Alex Kühn. Hij krijgt een bedrag van 15.000 euro. "Mit seinem individuellen und meisterhaften Bassspiel sowie der Arbeit mit seiner Gruppe Kühntett zeigt er auch in seinen Kompositionen eine eigene, von Spannung und Dynamik getragene Klangsprache", vindt de jury. Nog niet bekend is wanneer de prijs wordt uitgereikt. Zangeres Ulita Knaus ontvangt de tweejaarlijkse prijs van de Hamburgse Dr. E.A. Langner Stiftung, waaraan een bedrag van 10.000 euro is verbonden. De jury noemt de zangeres 'eine herausragende Musikerpersönlichkeit der Hamburger Jazzszene'. Kraus ontvangt de Hamburger Jazzpreis op 19 april.

Na vier jaar nieuwe cd van The Ploctones

Bijna vier jaar na het debuut 'Live op het Dak', is bij Challenge Records de tweede cd van The Ploctones verschenen. De cd heet '050'. The Ploctones zijn Anton Goudsmit (gt), Martijn Vink (dr), Jeroen Vierdag (b) en Efraïm Trujillo (ts). De groep vertoont zich regelmatig op de Nederlandse podia, maar maakte ook tournees naar Roemenië, Hongarije, India, Rusland, Aruba en Curaçao. Om de cd te promoten doen The Ploctones eind 2009 weer een reeks optredens in eigen land.

Kwartet Branford Marsalis bestaat tien jaar

Het kwartet van saxofonist Branford Marsalis met pianist Joey Calderazzo, bassist Eric Revis en drummer Jeff 'Tain' Watts bestaat tien jaar. Om dit te markeren verschijnt 17 maart de nieuwe cd 'Metamorphosen' op Marsalis' eigen label Marsalis Music. Branford Marsalis is ook te horen op een recentelijk verschenen cd van de North Carolina Symphony, getiteld 'American Spectrum'. Hij speelt daarop de solo in John Williams' 'Escapades' en met zijn kwartet in Ned Rorem's 'Lions (a Dream)'. Deze cd is uitgebracht door het Zweedse BIS Records.

ACHTERGROND

GESCHIEDENIS DUITSE JAZZ TERUG TOT VER IN DE NEGENTIENDE EEUW

Volgens Rainer Lotz, samensteller van de nieuwe twaalfdelige cd-serie 'Jazz in Deutschland', voert de geschiedenis van de Duitse jazz terug tot de laatste decennia van de negentiende eeuw. Hij begint zijn serie met een plaatopname uit 1899, waarop een Duits orkest afro-amerikaanse dansen speelt. Echte jazz speelden onze oosterburen pas na 1933, zo stelt hij 18 februari in een gesprek met het Süddeutsche Zeitung Magazine.

In de beschrijving van de jazzgeschiedenis wordt te veel geleund op plaatopnamen, meent Rainer Lotz, wiens eigen enorme collectie schellakplaten het materiaal vormde voor de reeks over de Duitse jazz tot de Tweede Wereldoorlog. Andere apparaten om muziek te reproduceren, zoals mechanische klavieren en pianola's, worden veronachtzaamd. Echter, eind negentiende eeuw is door Duitse pianisten voor mechanische klavieren al ragtime opgenomen. Een bewijs dat ragtime, een van de muzieksoorten waaruit de jazz is ontstaan, toen al in Duitsland werd gespeeld. Lotz vindt dat niet vreemd. Het land beschikte eind negentiende eeuw namelijk over veel muzikanten. De landstreek Oberpfalz stond zelfs bekend als 'muzikantenland'. De tijden waren slecht en als muzikant kon je nog aan de kost komen. Veel Duitse beroepsmuzikanten staken hun licht op in het buitenland. Ze werkten in Engeland, maar ook de VS en Noord-Afrika. Daar moesten ze mee in de muzikale mode van het moment. Als ze naar Duitsland terugkeerden bleef de (dans)muziek van elders, zoals de ragtime, de two step, de grizzly bear en de cakewalk gewoon op het repertoire staan. Zo verdrong deze meer en meer de traditionele walsen en polka's.

De wereldwijde doorbraak van de jazz na de Eerste Wereldoorlog ging aanvankelijk aan Duitsland voorbij. De munteenheid was niet gewild en Amerikaanse orkesten bleven er weg. Pas medio jaren twintig kwam daar verandering in, constateerde Lotz. Een revue met Josephine Baker, waarin goede musici 'negerjazz' speelden, had groot succes. Tot 1933 bruieste het Duitse culturele leven op alle fronten. Ettelijke jazzorkesten speelden in Berlijnse variététheaters en nachtclubs. De goede jazz kwam in die tijd van buitenlanders. Zij beheersten de markt. Op een enkele uitzondering na, hadden Duitse musici volgens Lotz weinig kaas van Amerikaanse jazz gegeten. De voorbeelden op de cd-reeks tonen dat aan: het swingt niet.

Na de machtsovername door Hitler, waardoor buitenlandse joden en zwarten hun werkvergunning verloren, namen de Duitse musici het stokje over en ging het beter. Nota bene in een tijd waarin van overheidswege de jazz steeds meer werd onderdrukt. Lotz: "Der Treppenwitz ist, dass der Jazz in dieser Zeit der Repression aufblühte, wie nie zuvor. Die Deutschen haben in den Dreißigern Swing höchster Klasse gespielt – unglaublich."

Overigens heeft Rainer Lotz zelf van de vroege Duitse jazz geen hoge pet op: "Leute, wenn ihr wirklich nur Jazz von höchster Qualität hören wollt, müsst ihr tatsächlich keine Platten von deutschen Musikern mehr kaufen, weil das die Amerikaner im Zweifelsfall immer besser können."

(Hans van Eeden)

NIEUWSflitsen

The Flatlands Collective. (Foto: pr)

The Flatlands Collective op tournee

De rest van deze maand maart is The Flatlands Collective op tournee in Nederland. Onder meer staan optredens gepland in Enschede, Tilburg en Amsterdam. De groep wordt geleid door saxofonist Jorrit Dijkstra en bestaat verder uit improvisatoren uit de (free)jazzscene van Chicago: James Falzone (kl), Jeb Bishop (tb), Fred Lonberg-Holm (cello), Jason Roebke (b) en Frank Rosaly (dr). De groep bracht recentelijk zijn tweede cd 'Maatjes' uit. Tijdens de komende optredens worden ook stukken van deze plaat gespeeld.

(<http://www.jorritdijkstra.com>)

Geboortestad wil museum voor Jack Teagarden

In Vernon, Texas wordt geld ingezameld voor een museum ter nagedachtenis van trombonist Jack Teagarden. Teagarden (1905 - 1964) was een van de eerste blanke jazzmuzici en speelde met pianist Fats Waller en trompettist Louis Armstrong. Kern van de collectie van het museum vormt de verzameling van een Canadese fan van Teagarden. Hij spaarde veertig jaar alles van zijn idool. Teagarden kwam overigens niet al te vaak in Vernon. Van zijn verblijf aldaar getuigt alleen een foto uit 1941, waarop zijn toerbus voor het plaatselijk hotel te zien is.

George Wein terug met Newport Jazz Festival

Het Newport Jazz Festival gaat deze zomer toch door. Organisator George Wein, die het als onderdeel van zijn bedrijf drie jaar geleden verkocht, heeft de rechten van zijn geesteskind teruggekocht en neemt de organisatie weer zelf ter hand. Het doorgaan van het festival was onzeker vanwege financiële problemen van de nieuwe eigenaar.

Nieuwe cd Ad Colen in mei uit

Afgelopen maand heeft het nieuwe Ad Colen Quartet in Hilversum de nieuwe cd 'Free' opgenomen. Saxofonist Colen: "We hebben ons met producer Tijmen Zinkhaan twee dagen opgesloten in Wisseloordstudios. Hij heeft ook alles gemixt en het klinkt geweldig!" Wim Bronnenberg (gt) en Mark Alban Lotz (fl) speelden op enkele stukken als gast mee. Het Quartet bestaat naast de leider uit drummer Yonga Sun, pianist Gé Bijvoet en bassist Wiro Mahieu.

VARIA

PLAYLIST LÜDEKE STRAIGHTAHEAD(?):

De volgende nieuwe cd's zijn **dinsdag 17 maart** om 23.00 uur te horen in het programma Lüdeke Straightahead(?) op de ConcertZender:

Will Sellenraad

Balance (Beezwax Records)

Ilja Reijngoud/Fay Claassen

The Shakespeare Album (Aliud Records)

John Taylor

Phases (CamJazz)

Thad Jones

The Magnificent (Blue Note Records)

Ari Hoenic

Bert's Playground (Dreyfus Jazz)

John Ellis & Double Wide

(Hyena Records)

Rein de Graaff

With Candoli/Cooper (Timeless Records)

Enrico Pieranunzi

Dream Dance (CamJazz)

Harry Emmery

Double Bass (Dessa Music)

Lüdeke Straightahead(?) wordt samengesteld en gepresenteerd door Jaap Lüdeke. Na de uitzending is het programma dag en nacht terug te beluisteren via 'uitzending gemist' van <http://www.concertzender.nl> (klik hier).

Terence Blanchard. (Foto: Pamela Springsteen)

TERENCE BLANCHARD PODCAST

Trompettist Terence Blanchard speelde 18 februari in de Village Vanguard in New York. Hij trad ruim een uur op met bassist Derrick Hodge, drummer Kendrick Scott, pianist Fabian Almazan en saxofonist Walter Smith III. De Amerikaanse omroep NPR was erbij, zond het uit en maakte er een podcast van. Die is te downloaden van de NPR-website en af te spelen op een mp3-speler, **klik hier**: <http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=100771911>

DRIEDAAGSE 'VPRO JAZZ LIVE' OP INTERNET

In het Bimhuis in Amsterdam was op de avonden van 13, 14 en 15 maart Nederlandse jazz en impro in speciale en nieuwe combinaties te horen. De VPRO was erbij en zond de concerten van het Artvark Saxophone Quintet en New Niks, Guus Janssen/Theo Loevendie/Onno Govaert, Lars Dietrich, Ensemble à L'Improviste en Han Bennink/Anton Goudsmit rechtstreeks uit op Radio 6. Ook waren de optredens te volgen via een online webcast. Op de website <http://www.vprojazzlive.radio6.nl> zijn alle concerten en interviews terug te horen en in een paar filmpjes te zien. De driedaagse werd samengesteld en gepresenteerd door Vera Vingerhoeds.

FESTIVALS

CoSTA JAZZ PUBLIC AWARD

Ontmoetingsplaats St Andries, Antwerpen
20 maart 2009

Met onder anderen: Way Too Silent, The Lovebirds, Blue Utopia, Mannix LE, YBB, Groove Juice Special, Super Tangerine en Attic.

(<http://www.cosintandries.be>)

De strijd om de CoSTA Jazz Public Award vindt dit jaar voor de tweede keer plaats. Het evenement is opgezet om beginnende jazzensembles te ondersteunen en op weg te helpen. Elke deelnemer speelt vijftien minuten. Het publiek beslist uiteindelijk wie er in de prijzen valt. De wedstrijd wordt ondersteund door de vzw Muziekmozaïek en de toegang is gratis.

SLIDE FACTORY

De Doelen, Rotterdam
26 tot en met 29 maart 2009

Met onder anderen: Wycliffe Gordon, Ilja Reijngoud, Nils Wogram, Bart van Lier, Wolter Wierbos, Bert Boeren en Louk Boudesteijn.

(<http://www.slidefactory.nl>)

De derde editie van het European Trombone Festival Slide Factory 2009 heeft als motto 'Meet the World'. Tijdens het festival zijn tal van toppers aanwezig. Er is jazz, maar ook klassiek, oude muziek, hedendaags gecomponeerd en wereldmuziek te horen. Het programma bestaat uit concerten, workshops, masterclasses en clinics.

GIPSY SWING EVENT WAGENINGEN

Terraszaal, Hof van Wageningen
28 maart 2009

Met: Basily Boys, Gipsy Swing 4-tet feat Wattie Rosenberg, Basily en Tchavolo Schmitt.

(<http://www.wageningasmusiektheater.nl>)

OVERLEDEN

Vic Lewis, 9 februari 2009 (89 jaar)

De Britse Stan Kenton werd hij wel genoemd, de Britse orkestleider Vic Lewis. Gitarist/trombonist Lewis had op vroege leeftijd reeds het talent om zichzelf te verkopen. Al in 1938 ging hij op tournee door de VS, waar hij opnamen maakte met een orkest waarvan gitarist Eddie Condon en klarinettist Pee Wee Russel deel uitmaakten. Aan het eind van WO II werkte hij met violist Stephane Grappelli. Zijn eerste bigband vormde Lewis in 1946. Al snel bleek zijn affiniteit met de muziek van de Amerikaanse orkestleider Stan Kenton. Lewis toerde tussen 1956 en 1959 met zijn band door de VS en nam platen op voor Parlophone, Esquire, Decca en Philips. Eind jaren vijftig nam Vic Lewis gas terug als musicus en stak hij zijn energie in andere activiteiten.

VERVOLG NIEUWS VAN PAGINA 1:

REPETERENDE MONK

Op de banden staan onder meer straatgeluiden, telefoon-gesprekken, willekeurige gesprekken tussen en met bezoekers, maar ook muziekfragmenten. Na zijn dood in 1978 werd het geluidsarchief overgedragen aan de Universiteit van Arizona. Slechts een handjevol mensen had sindsdien de gelegenheid ze te beluisteren. Zij konden muziek horen van bezoekers als de saxofonisten Lee Konitz, Zoot Sims en Roland Kirk, de pianist Bill Evans en Chick Corea en drummer Roy Haynes. In totaal driehonderd musici zijn vastgelegd. Onder de noemer 'The Jazz Loft Project' wordt de inhoud van de banden nu in kaart gebracht en worden interviews gehouden met mensen die er op te horen zijn. Eind dit jaar verschijnt een boek van projectleider Sam Stephenson: 'Rhythm of a Corner: W. Eugene Smith and a New York Jazz Loft 1957-1965'. Ook wordt een tiendelige radioserie gemaakt, die begin volgend jaar in Amerika wordt uitgezonden. Eveneens wordt rond die tijd in New York een reizende tentoonstelling over The Jazz Loft geopend.

(<http://www.jazzloftproject.org>)

TRIO BRAAM DE JOODE VATCHER

Speciaal voor het jubileum heeft Michiel Braam nieuwe muziek geschreven; de gasten kunnen zelf beslissen wat ze daarvan gebruiken. Alleen op de dag van het concert wordt kort gerepeteerd. Improvisatie vormt de hoofdmoot. Om het publiek maximaal deelgenoot te maken van het kwartetavontuur zal het trio het eerste deel van elk concert in de basisbezetting spelen, waarna de gast van de avond zich bij hen voegt. De tournee startte 13 maart en loopt door tot 14 november. Het trio speelt dit jaar ook nog in Frankrijk, Duitsland, Slovenië, Hongarije, Oostenrijk, de VS en Canada.

(<http://www.michielbraam.com>)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdreducteur:** Hans van Eeden (redactie@jazzflits.nl).

Indredactie: Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Ton Luiting en Jan J.

Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS**-logo is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**